

1. Przeczytaj tekst i go opowiedz, na jego podstawie wykonaj ćwiczenia.

Świerszcz pod podłogą

– Magda, o czym myślisz? – spytała mama. Magda westchnęła.

– O niczym.

I ostrożnie postawiła na półce glinianego ptaszka świstawkę, prezent od babci. Ptaszek, taki kruchy i łatwo tłukący, stał na półce już od kilku lat i chociaż parę razy spadł na podłogę, nic mu się nie stało. A babci już nie było. Ani tu, ani nigdzie. Magda nie mogła tego zrozumieć.

Razem z babcią zniknęło tak wiele rzeczy. Drewniany domek na wsi, czerwona jarzębina, dywaniki z kolorowych szmatek, stary gruby kot Mateusz. I ten świerszcz, który śpiewał pod podłogą, kiedy Magda zasypiała, otulona babciną mięciutką pierzyną.

– On śpiewa dla ciebie na dobranoc – mówiła babcia. – Żebyś miała ładne sny.

– Mamo, czy świerszcze też umierają? – spytała Magda.

– Oczywiście. A dlaczego pytasz?

Dla dorosłych wszystko było takie proste. Oczywiście, że świerszcze umierają. Oczywiście, że ludzie też umierają. Każdy kiedyś umrze.

I ja. I tata. I nie ma co krzyczeć i tupać nogami. Jesteś już dużą dziewczynką, a zachowujesz się, jakbyś miała roczek. Wstyd.

– Mamo, czy babcia jeszcze kiedyś do nas wróci?

– Kochanie, nie mów głupstw.

Mama zebrała ze stołu talerze i zaniósła je do kuchni.

– Mamo!

Mama nie odpowiadała. Magda poszła do kuchni.

Mama stała przy oknie z czołem przytulonym do szyby.

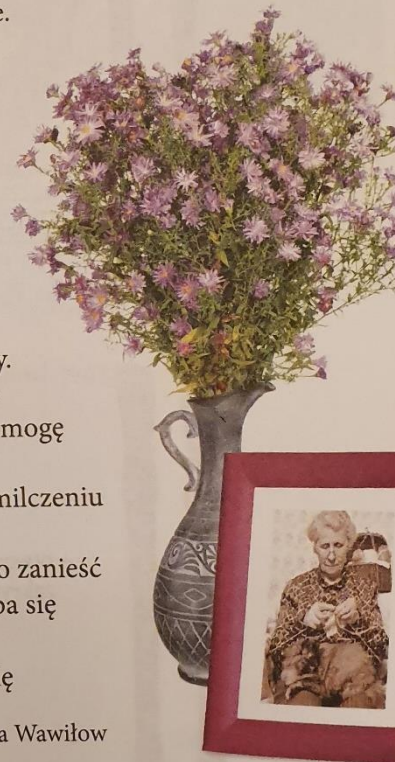
– Wiesz, córeczko – powiedziała drżącym, zupełnie niemaminy głosem – tak mi brak babci... Ciągle nie mogę uwierzyć, że już nigdy do nas nie wróci.

Magda przytuliła się do mamy i stały tak chwilę w milczeniu jak dwie przyjaciółki, mała i duża.

– Wiesz co? – powiedziała Magda. – Chodźmy jutro zanieść babci kwiatki. Te fioletowe, ona je bardzo lubiła. Chyba się ucieszy, prawda?

– Na pewno – powiedziała mama. I uśmiechnęła się przez łzy.

Danuta Wawiłow

1. Powiedz, kogo wspominają Magda i mama. Dlaczego ludzie wspominają bliskich, którzy odeszli? Po co przechowują rodzinne pamiątki?

2. Jak myślisz, o czym świerszcz śpiewał Magdzie na dobranoc?

3. Określ jednym słowem nastrój opowiadania.

4. Przeczytaj wyrazy. Narysuj serduszka obok tych wyrazów, które pasują do nastroju tekstu.

smutek
zaduma przygnębienie
szczęście
powaga zachwył
radość tęsknota
zadowolenie wzruszenie

5. Przeczytaj uważnie tekst. Podkreśl wyrazy z **ż**. Wyjaśnij pisownię nazwy dnia świątecznego.

Zbliżał się 1 listopada – dzień Wszystkich Świętych. Mama i Magda prowadziły poważną rozmowę. Wspominały swoją krewną, która odeszła. Mama uważała, że córka jest już dużą dziewczynką. Wyjaśniła jej, że każdy kiedyś odejdzie.

6. Dopisz wyrazy według wzoru.

Piszemy **ż**, kiedy wymienia się na **g**, na przykład: może – mogę.

poważny – powaga

odważny –

uważny –

koleżeński –

zasłużony –

● W ćwiczeniu 5 odzyskaj wyrazy, w których **ż** wymienia się na **g**. Otocz je pętlami.

7. Wykreśl powtarzający się wyraz ŚWIERSZCZ. Odczytaj zdanie i napisz je starannie w liniaturze. Spróbuj wyjaśnić jego sens.

ŚWIERSZCZ PRZODKOWIE ŚWIERSZCZ ŻYJĄ ŚWIERSZCZ
W ŚWIERSZCZ NASZEJ ŚWIERSZCZ PAMIĘCI.

2. Wczoraj przygotowaliście zdjęcia do albumu swojej rodziny.

Dziś poproszę o wybranie jednej z ważnych osób w rodzinie i na jej zdjęcie zrób ramkę aby mogła stać w twoim pokoju. Poniżej link do strony jak zrobić ramkę.

<iframe width="560" height="315" src="https://www.youtube.com/embed/i11fH2OhUmU" frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; clipboard-write; encrypted-media; gyroscope; picture-in-picture" allowfullscreen></iframe>

3. Zbliżają się Święta “Wszystkich świętych” i ze względu na pandemię nie będziemy mogli jak co roku pójść z rodziną na groby „Bliskich którzy odeszli”. Więc poproś rodziców żeby wyznaczyli miejsce w ogrodzie, gdzie będziecie mogli bezpiecznie zapalić światełko dla „Bliskich